Lietas Nr. 11355019215
Lietas arhīva Nr. K33-0705-15/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 22.septembrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I.Biteniece
ar sekretāri V.Rukseri
piedaloties prokuroram A.Tomingam

izskatīja atklātā tiesas sēdē kriminālllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma **253.[1] panta trešās daļas,** un

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ neatļauti iegādājās, glabāja un pārvadāja narkotisko vielu realizācijas nolūkā, lielā apmērā, un proti:

/pers. A/ 2015.gada 17.jūnijā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, Rīgā, "Dārziņu" mežā, no pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotas personas par 1500 *euro* tālākas realizācijas nolūkā neatļauti iegādājas un automašīnas Renault Megana Scenic ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ grīdas kastē, kas atradās pie aizmugurējā kreisā sēdekļa, neatļauti glabāja 295 gramus izžāvētas, sapresētas zaļganbrūnas krāsas augu masas – kanabisa (marihuānas), kas ir aizliegta sevišķi bīstama narkotiskās viela, tas ir, neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu realizācijas nolūkā, lielā apmērā. Turpinot realizēt savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/, atrodoties narkotisko vielu ietekmē, neatļauti iegādātos 295 gramus izžāvētā kanabisa (marihuānas), iepakotus sarkanas krāsas

polimēra materiāla maisā, realizācijas nolūkā neatļauti pārvadāja ar automašīnu Renault Megane Scenic ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ no "Dārziņiem", Rīgā, līdz ceļa V50 un Āņu ceļa krustojumam, Āņos, Ādažu novadā, kur 2015.gada 17.jūnijā plkst.17.00 viņu aizturēja policijas darbinieki, un veicot automašīnas Renault Megane Scenic ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ apskati, tika atrasta un izņemta aizliegtā narkotiskā viela.

Saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2.pielikumu "Kritēriji nelikumīgā apritē esošo narkotisko un psihotropo vielu un zāļu, kā arī vielu, kas var tikt izmantotas narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgai izgatavošanai (prekursori) iedalījumu apmēriem" 295 grami izžāvētas narkotiskās vielas – kanabisa (marihuānas) pārsniedz apmēru, sākot ar kuru tā daudzumi atzīstami par lieliem.

Ar savām darbībām apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{1} panta trešajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.^{1} panta trešās daļas atzina pilnībā, atzina arī apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izdarīto nožēloja un uzturēja savu pirmstiesas procesā izteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, paskaidrojot, ka ir saprotama pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un procesuālās sekas.

Sakarā ar to, ka apsūdzētais atzina sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{1} panta trešajā daļā un lietas materiālu pārbaudes rezultātā iegūta pārliecība, ka tie apstiprina apsūdzētā vainu, procesā iesaistītās personas neiebilda pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesas sēdē pieņemts lēmums neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, par ko viņam celta apsūdzība, ir pierādīta. Tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē

to pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas.

Par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no pieciem līdz piecpadsmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais izdarīja sevišķi smagu noziegumu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un, nosakot sodu un tā mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pārbaudot **apsūdzētā** personību raksturojošas ziņas, noskaidrots, ka dzimis Rīgā, ar 11.klašu izglītību, neprecējies, bez apgādībā esošām personām, strādā SIA "/nosaukums/" par bārmeni, faktiskā un deklarētā dzīvesvieta /adrese A/, kriminālī nesodīts (lietas 79., 92.lapa), administratīvi sodīts (lietas 78.-79., 92.lapa), saņēmis sertifikātu par apmācības programmas "Bārmeņu apmācības kurss" veiksmīgu apgūšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem, tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punkta nosacījumiem, tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko vielu ietekmē.

Ņemot vērā augstāk minēto, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, izvērtējot prokurora viedokli par soda noteikšanu apsūdzētajam brīvības atņemšanas veidā, nosakot to nosacīti, piemērojot papildsodu – piespiedu darbu, kā arī ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, smagumu, apsūdzētā personību raksturojošas ziņas, atbildību mīkstinošu un atbildību apstiprinošu apstākli, apsūdzētā pausto attieksmi pret nodarīto, proti, izvērtējot

lietas apstākļus kopumā, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam sods ir nosakāms brīvības atņemšanas veidā, nosakot to nosacīti, piemērojot papildsodu – piespiedu darbu.

Tiesa secina, ka nebūtu lietderīgi apsūdzētajam noteikt sodu reālas brīvības atņemšanas soda veidā, jo nav pamata neticēt, ka turpmāk viņš likumpārkāpumus neizdarīs un turpinās likumpaklausīgu dzīvi, par ko liecina lietā noskaidrotās ziņas par apsūdzētā personību – strādā algotu darbu, ir pastāvīga dzīves vieta, agrāk nesodīts, līdz ar to apsūdzētā sodīšana ir iespējama, sodu nosakot nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, jo tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka apsūdzētais, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Kā izriet no Krimināllikuma 55.panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa var vainīgo notiesāt nosacīti, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūstot pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. No minētā panta jēgas izriet, ka nosacītas notiesāšanas pamats ir tiesas iegūtā pārliecība, ka vainīgais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tādējādi, nekonstatējot lietā citus likumā noteiktos šķēršļus nosacītas brīvības atņemšanas soda noteikšanai, tiesai attiecībā uz apsūdzētā personību rodas pārliecība, ka viņš ir apņēmies turpmāk likumpārkāpumus neizdarīt, un uzskata, ka konkrētajā gadījumā brīvības atņemšanas sods nosakāms nosacīti.

Saskaņā ar Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktu, apsūdzētajiem desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas jāreģistrējas Valsts probācijas dienestā pēc dzīves vietas.

Tiesas ieskatā, konkrētajā lietā, ilgstoša brīvības atņemšanas soda izciešana, neveicinās apsūdzētā resocializāciju un soda mērķa sasniegšanu.

Tādējādi, nekonstatējot lietā citus likumā noteiktos šķēršļus nosacītas brīvības atņemšanas soda noteikšanai, tiesai attiecībā uz apsūdzētā personību rodas pārliecība, ka viņš ir apņēmies turpmāk likumpārkāpumus neizdarīt, kā arī ievērojot tiesas sēdē pausto apsūdzētā attieksmi pret nodarīto, viņa izdarītos secinājumus, un apstāklis, ka apsūdzētais gūst iztikas līdzekļus likumīgā ceļā, tiesai rada pārliecību, ka viņš ir apņēmies turpmāk likumpārkāpumus neizdarīt, un uzskata, ka konkrētajā gadījumā brīvības atņemšanas sods nosakāms nosacīti.

Tiesa atzīst, ka nosakot nosacītu sodu, netiks pārkāpti Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā noteiktie soda noteikšanas

vispārīgie principi un Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā norādītie speciālie prevencijas uzdevumi, jo apsūdzētais dziļi nožēlo izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa ievēro arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 2.punktā izteikto priekšlikumu sodu piemērošanas praksē, proti, tiesai, nosakot sodu [..], jāņem vērā izdarītā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi. Nav pieļaujams kādu no minētajiem faktiem ignorēt vai pieminēt formāli, neizvērtējot to būtību, taču nav arī pieļaujams kādam no minētajiem faktiem piešķirt pārāk lielu nozīmi salīdzinājumā ar citiem.

Tiesas ieskatā, saskaņā ar Krimināllikuma 40. un 55.pantā noteikto, apsūdzētajam nosakāms papildsods – piespiedu darbu veidā. Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (skat. A.Judins. Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp).

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka papildsoda veids piespiedu darbu veidā, sasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Turklāt tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā tieši piespiedu darbs disciplinēs pašu apsūdzēto, viņa uzvedību piespiedu darbu veikšanas laikā kontrolēs arī Valsts probācijas dienests, tādējādi papildus samazinot iespēju izdarīt citus likumpārkāpumus, un vienlaicīgi sniedzot sabiedrībai labumu ar savu darbu. Tāpat tiesa ņem vērā ka, piespriežot piespiedu darbu, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, tādējādi apsūdzētajam dodot iespēju atlīdzināt sabiedrībai nodarīto kaitējumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.pantu piespiedu darbs kā pamatsods vai papildsods ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais (..), izcieš, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no

pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Piespiedu darbu kā papildsodu nosaka uz laiku no četrdesmit līdz simt stundām var noteikt personām, kuras notiesātas nosacīti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta otro daļu piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām. Krimināllikumā nav paskaidrots, kādas personas atzīstamas par darbnespējīgām. Analizējot normatīvos aktus, kas regulē darba tiesiskās attiecības, sociālo aizsardzību, var secināt, ka noteikts vecums, slimība, invaliditāte, maternitāte pilnīgi atņem vai daļēji ierobežo cilvēku spēju strādāt, un tāpēc šiem cilvēkiem nepieciešama sociālā aizsardzība. Pienākuma uzlikšana strādāt var nelabvēlīgi ietekmēt šo cilvēku veselības stāvokli. Tiesa, izvērtējot iepriekš minēto, nekonstatē apstākļus, kuri liegtu apsūdzētajam izpildīt piespiedu darbu.

No 2015.gada 17.jūnija līdz 2015.gada 19.jūnijam apsūdzētais aizturēts Kriminālprocesa likuma 264.panta pirmās daļas 1.punkta kārtībā (lietas 35., 46.lapa).

2015.gada 19.jūnijā apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā (lietas 73.lapa), kas atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Reāla brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā ieskaitāms apsūdzētā aizturēšanā pavadītais laiks no 2015.gada 17.jūnija līdz 2015.gada 19.jūnijam.

Tiesa nepiemēro mantas konfiskāciju, jo lietā apsūdzētā mantai arests nav uzlikts un lietas iztiesāšanas laikā tiesa nekonstatēja mantu, uz kuru vērst mantas konfiskāciju.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izspriežama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu.

Procesuālo izdevumu lietā nav.

Arests apsūdzētā mantai nav uzlikts.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240., 499., 511., 512., 520., 527., 529., 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā, un **sodīt ar**

brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem, ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts stundām), bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 5 (pieciem) gadiem.

/pers. A/ 10 (desmit) darbdienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas nepieciešams reģistrēties Valsts probācijas dienesta struktūrvienībā pēc dzīves vietas.

Reāla brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā, soda izciešanas termiņā ieskaitīt /pers. A/ aizturēšanā pavadīto laiku no 2015.gada 17.jūnija līdz 2015.gada 19.jūnijam.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā, **atstāt** negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Lietiskos pierādījumus (lietas 71.lapa)**:**

-marihuānu 294,4 gramus, kas iepakoti maisiņā ar drošības uzlīmi "L14-0629199" un glabājas VP Kriminālistikas pārvaldē narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.15.-587., pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas, **iznīcināt**;

-polimēra materiāla maisu ievietotu kartona kastē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi "L14-L14-0629200" un glabājas VP RRP Siguldas iecirkņa lietisko pierādījumu glabātuvē, pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas, **iznīcināt**;

-svarus un šeikeri, kas glabājas VP RRP Siguldas iecirkņa lietisko pierādījumu glabātuvē, pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas, **iznīcinā**t.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Sprieduma pieejamības diena 2015.gada 22.septembris.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Biteniece